

Bedevaarten: vieren, leren én dienen

+ Johannes van den Hende
Bisschop van Rotterdam

*‘Op bedevaart brengen
we de drievoudige
zending in praktijk’*

In het verlengde van het laatste avondmaal zegt Jezus “Ik ben de weg, de waarheid en het leven” (Johannes 14, 6). Na Pasen werden de eerste christenen “mensen van de weg” genoemd (Handelingen 9, 2). Het bewust onderweg zijn maakt deel uit van onze identiteit als christen. We zijn nog niet op onze eindbestemming (Filippenzen 3, 20). Het Tweede Vaticaans Concilie typeert de Kerk als het Volk van God dat onderweg is en spreekt over Maria als degene die haar pelgrimstocht heeft voltooid maar die met haar gebed gericht blijft op ons die nog als pelgrims onderweg zijn.

De eeuwen door gaan veel gelovigen op bedevaart, bewust een aantal dagen samen in geloof op weg. In verschillende parochies zijn werkgroepen die jaarlijks pelgrimages organiseren en die medeparochianen uitnodigen om mee op tocht te gaan.

Tijdens bedevaarten krijgt de volle breedte van ons kerkelijk leven op een bijzondere manier gestalte. Op een bedevaart wordt de drievoudige zending die Christus aan de Kerk heeft toevertrouwd in praktijk gebracht. Allereerst de opdracht om te vieren, want er is gelegenheid voor liturgie en om samen te bidden: de eucharistie, het sacrament van boete en verzoening, de rozenkrans en de kruisweg. Er is ruimte voor de opdracht om te leren door geloofsgetuigenis en evangelisatie, want het woord van God wordt voorgelezen om het met elkaar te kunnen delen. Ook de opdracht om te dienen wordt concreet wanneer pelgrims gastvrij worden ontvangen, ouderen en zieken en pelgrims met een beperking met liefde worden begeleid en mensen met verdriet en zorgen een luisterend oor en open hart ontmoeten.

We worden als leerlingen van Christus geroepen om elkaar te bemoedigen en ook anderen uit te nodigen op de weg van het evangelie. Bedevaarten bieden bij uitstek de gelegenheid om daarin te oefenen en als christenen onze rompstand van pelgrim levend te houden. ■